

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av 9 § lagen om lantmäteriavgift**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om lantmäteriavgift skall ändras. Syftet med propositionen är att effektivera indrivningen av lantmäteriavgiften genom att möjliggöra indrivning av en avbetalning på lantmäteriavgiften, som erläggs för en lantmäteriförrättning. Indrivningen av avbetalningen sker på årlig basis och avbetalningens storlek motsvarar de arbeten som utförts och de kostnader som

uppstått. De kostnader och intäkter som lantmäteriförrättningarna årligen ger upphov till skulle till följd av det föreslagna förfarandet bättre motsvara varandra och indrivningen av inkomsterna som hänför sig till ett utfört arbete kunde verkställas med kortare dröjsmål.

Avsikten är att lagen skall träda i kraft så snart den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

**1. Nuläget och den föreslagna
ändringen**

I dagens läge indrivs lantmäteriavgiften i sin helhet först när förrättningen har vunnit laga kraft. Speciellt beträffande förrättningar som gäller allmänna vägar och andra liknande förrättningar som sträcker sig över flera år svarar inte inkomsterna mot de kostnader som har uppstått ett visst år. Med hjälp av ändringen får man inkomsterna av lantmäteriavgiften och de kostnader som förrättningen årligen har lett till att bättre än nu svara mot varandra.

Enligt gällande stadganden i 263 § 1 mom. lagen om skifte skall utgifter såsom arvoden, dagtraktamenten, resekostnadsersättningar för handräkningsmanskaper och gode män, anskaffningskostnader för rösen och andra liknande direkta kostnader i de fall då de har erlagts i förskott av statens medel, indrivs till staten i den takt som de har uppstått. Indrivningen av dessa sker skilt från indrivningen av lantmäteriavgiften. När lagen om ändring av lagen om skifte (977/92) träder i kraft den

1.1.1993 indrivs också dessa avgifter i samband med lantmäteriavgiften och då är det viktigare än tidigare att återbetalningen inte försenas.

2. Ekonomiska verkningar

Om förfarandet med avbetalningar på lantmäteriavgiften tas i bruk uppgår nyttan av de ränteinkomster som årligen tillförs staten till cirka 1,3 miljoner mark. Därtill skulle en eventuell ändring av penningvärdet inte på samma sätt komma att återspeglas på inkomsternas eftersläpning.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart den har godkänts och stadfästs.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

L a g**om ändring av 9 § lagen om lantmäteravgift**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 9 § lagen den 2 maj 1972 om lantmäteravgift (320/72), sådant detta lagrum lyder i lag av den 3 april 1992 (305/92), ett nytt 2 mom. som följer:

9 §

Innan den slutliga lantmäteravgiften upp-
bärs kan på oavslutad förrättning årligen upp-
bäras avbetalning på lantmäteravgiften. Avbe-
talingen motsvarar arbeten som har utförts
och kostnader som har uppstått.

Denna lag träder i kraft den 19 .
Denna lag tillämpas även på förrättningar som
är oavslutade när lagen träder i kraft.

Helsingfors den 6 november 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Jord- och skogsbruksminister *Martti Pura*